

51 de trepte în jos

- 1) rugăciune pentru morți (ca. 300 d.Hr.)
- 2) introducerea crucii ca semn al bisericii (300 d.Hr.)
- 3) infiltrarea botezului nebiblic al bebelușilor (Origenes – de la secolul al 3-lea)
- 4) lumânări de ceară (320 d.Hr.)
- 5) sfințirea duminicii devine o îndatorire, 1 lege duminicală (Konstantin 321 d.Hr.)
- 6) idolatria îngerilor și a sfinților morți (375 d.Hr.)
- 7) idolatria icoanelor (375 d.Hr.)
- 8) celebrarea zilnică a mesei (394 d.Hr.)
- 9) începutul înălțării Mariei, a mamei Lui Dumnezeu (Conciliul de la Efes, 431 d.Hr.)
- 10) preoții se distanțează de laici prin haine speciale (500 d.Hr.)
- 11) ultima ungere (526 d.Hr.)
- 12) purgatoriu, doctrina despre purgatoriu (Gregor I, 593 d.Hr.)
- 13) limba latină în serviciul divin și în corespondență (Gregor I, 600 d.Hr.)
- 14) rugăciunea la Maria, la sfinți și îngeri (600 d.Hr.)
- 15) titlul „Papei“ (sfântul Tată) atribuit lui Bonifatius III (Cezarul Phocas, 607 d.Hr.)
- 16) sărutarea picioarelor papei (709 d.Hr.)
- 17) acordarea puterii lumii papei (Pepin, regele Franței, 750 d.Hr.)
- 18) introducerea oficială a idolatriei și închinăciunii la cruce, la icoane și relicve (786 d.Hr.)
- 19) agheazmă [Notă traducător: apa sfințită folosită în biserica catolică] (850 d.Hr.)
- 20) idolatria și închinarea la sfântul Iosif (890 d.Hr.)
- 21) gremiul cardinal al papei (927 d.Hr.)
- 22) botezul clopotelor (Johannes XIII, 965 d.Hr.)
- 23) începutul canonizării a morților sfinți (Ioan XV, 995 d.Hr.)
- 24) postul de vineri și perioada de post de la miercură cenușii [Notă trad.: miercură cu care începe postul paștilor] până la paște, ca pregătirea pentru paști (998 d.Hr.)
- 25) masa ca sacrificiu sfânt (1050 d.Hr.)
- 26) celibatul preoților cerut (Gregor II, 1079 d.Hr.)
- 27) invenția rugăciunii rozariului (Peter the Hermit, 1090 d.Hr.)
- 28) introducerea oficială a inchiziției (Concilul din Verona, 1184 d.Hr.)
- 29) comerțul cu indulgențele pentru iertarea păcatelor (1190 d.Hr.)
- 30) învățătura, doctrina falsă a transsubstanțierii devine prescrisă (Hristos, după cum se pretinde, este la comanda preotului coborât din cer, sângele lui fiind transformat în vinul alcoolic iar carnea lui în pâinea hostiei) (Innozenz III, 1215 d.Hr.)

- 31) spovedania păcatelor la preot în loc de Dumnezeu este cerută (Innozenz III, 1215 d.Hr.)
- 32) idolatria și închinarea la hostie este prescrisă (Honorius III, 1220 d.Hr.)
- 33) interdicția oficială privind posesia unei Biblii și citirea în ea. Biblia este pusă pe „lista cărților interzise”. (Conciliul de la Valencia, 1229 d.Hr.)
- 34) invenția apărării printr-o bucată de haină (tunica de călugăr purtată peste veșminte, omoplatul din costumul traditional al călugărului) (Simon Stock, călugăr britanic, 1251 d.Hr.)
- 35) introducerea festivalului trinității (1334 d.Hr.)
- 36) interdicție pentru laici de a bea la cina Domnului din cupă (Conciliul de la Konstanz, 1414 d.Hr.)
- 37) purgatoriul (focul de curățire) introdus ca dogmă (Conciliul de la Florenz, 1439 d.Hr.)
- 38) păcatul de moarte (1439 d.Hr.) [Notă traducător: aici nu este vorba de păcatul împotriva DUHULUI SFÂNT. Biserica catolică împarte păcatele în păcate mici (ajungi în purgatoriu) sau păcate mari - mortale]
- 39) prima parte a „Ave Mariei“ devine oficială (1508 d.Hr.) [Notă traducător: este rugăciunea la „Sfânta Maria” – mama lui Isus]
- 40) crearea „Ordinului Societății lui Isus” – ordinul lezuit (Ignatius Loyola, 1534 d.Hr.)
- 41) tradiția (deciziile papilor și conciliilor) este declarată a fi echivalent cu Biblia (Conciliul de la Trient, 1545 d.Hr.)
- 42) apocrifele au fost adăugate Bibliei (Conciliul de la Trient, 1546 d.Hr.)
- 43) Crezul de credință a lui Pius IV devine prescrisă ca crez de credință a bisericii (1560 d.Hr.)
- 44) ultima parte a „Ave Mariei“ (rugăciunea rozariu) pregătit și introdus (Sixtus V, 1593 d.Hr.)
- 45) proclamarea concepției imaculate a Fecioarei Maria (Pius IX, 1854 d.Hr.)
- 46) proclamarea și ratificarea listei învățăturilor eretice, condamnarea libertății religioase, a libertății de exprimare și a libertății de presă și a tuturor descoperirilor științifice „neaprobate” (Pius X, conciliul I al Vaticanului, 1864 d.Hr.)
- 47) dominația mondială a papei întărită încă o dată oficial (1864 d.Hr.)
- 48) proclamarea infailibilității absolute a papei (conciliul I al Vaticanului, 1870 d.Hr.)
- 49) blestemarea școlilor publice (Pius XI, 1930 d.Hr.)
- 50) proclamarea ascensiunii la cer a Fecioarei Maria (urcarea trupească la cer cu scurt timp după moartea ei) (Pius XII, 1950 d.Hr.)
- 51) Maria proclamată ca mama lui Dumnezeu (Paul VI, 1965 d.Hr.) Două doctrine suplimentare sunt acum discutate și probabil în curând introduse: a) Maria ca mijlocitoare pentru omenire. Aceasta înseamnă că, numai prin ea putem să ajungem mai aproape de Dumnezeu și de Hristos. b) Dogma Mariei ca mântuitoare suplimentară. Ideea aici este că, mântuirea omenirii de la început până la sfârșit s-a făcut prin Maria, fiecare pas având loc în colaborare cu Hristos.

*„Marea Luptă”, Ellen Gould White – pagina 50, („The Great Controversy”, 1884/1888)
2009 tipografia Gihon, 71503 Backnang
ISBN: 978-3-939979-05-0*